

અનુભવાય છે, પણ જ્યારે સમગ્ર અનિત્ય પાસાનો વિચાર કરીએ ત્યારે તો તે અનિત્ય પદાર્થની ઉત્પત્તિ નિષ્પત્તિ પણ કહી શકે. એટલે સ્થાકાકતા નિત્ય પ્રસન્ન નિત્ય શબ્દની માત્ર સ્થિતિ જાણી અને અનિત્ય શબ્દનું માત્ર નિષ્પત્તિ - ઉત્પત્તિ જાણી - એવા વિચાર આશ્ચર્ય હેમચંદ્રને સમજતો છે અને પ્રસ્તુત શબ્દાનુશાસન શબ્દોનું જ્ઞાન મેળવવામાં તથા શબ્દની નિષ્પત્તિ કરવામાં પણ સાધનરૂપ છે. અર્થાત્ સ્થાકાકતા ધોરણને અંગમાં ગામને જગરે શબ્દોને નિત્ય સમગ્રએ ત્યારે આ શબ્દાનુશાસન દ્વારા શબ્દોનું જ્ઞાન મેળવવાનું છે અને જ્યારે શબ્દોને અનિત્ય ગણીએ ત્યારે આ શાસ્ત્ર દ્વારા જ તેમને નિષ્પન્નતાની તેમને વ્યવહારમાં ઉપયોગ કરવાનો છે.

શ્લોકાન્ત ૧૧૧૧૩૥

આ શાસ્ત્રમાં શબ્દોને ઘણી ઘણી ખાત્ર ખાત્ર વ્યક્તિના જ્ઞાનના અવગત કરવાના હોય છે પણ તે બાબતો એટલી બધી નહીં છે કે તે વર્ણને બધી કહેવી અશક્ય છે માટે શબ્દોને ઘણી જે કેટલીક લોક-પ્રસિદ્ધ ગામોને - આ આઈ ન કહી હોય તે બધીને ... લોક પાસેથી સમગ્ર લેવાની છે. 'લોક'નો અર્થ ખાસ અર્થ છે. વ્યાકરણના મોટા મોટા પંદિતો, ન્યાય તથા અસંકરશાસ્ત્રના વિદ્વાનો, સમુદ્ધિક, જ્યોતિષ, ગણિત, હોદ્દા વગેરે વગેરે બીજા અનેક શાસ્ત્રના શિક્ષકો તથા લોકમાં જેઓ શાબ્દ, સ્તુતિ અને પ્રતિગાવાન ગણ્યા છે તે તમામને અને અહીં 'લોક' શબ્દના અર્થમાં સમાવડે હોય.

આ શાસ્ત્રમાં કેટલીક સંજ્ઞાઓ, કેટલીક પરિજ્ઞાપાઓ, કેટલાક ન્યાયો તથા બીજા કેટલીક ઉપોગી 'ગામોત્ત' સ્વરૂપ કહેવું શક્ય નહીં છે, તો આ 'લોક' ઉપર જણાવેલ લોક પાસેથી જાણી લેવાનું છે અને વર્ણની એકલે કે સ્વર તથા વર્ણજનને સમાવેલ પણ લોક પાસેથી જાણી લેવા.

સંજ્ઞાઓનાં વિધાન—

ઓદન્તાઃ સ્વરાઃ ૧૧૧૧૪૦

જેમને છેડે જો આવેલ હોય તે જવાની સ્વર સંજ્ઞા સમજવી.

પ્રશ્ન—કો, કો, કો વગેરેમાં ક, ચ અને દ નું છેડે પણ ઓ આવેલ છે, તો ક, ચ, ચ અને દ ની પણ સ્વર સંજ્ઞા સમજવી?

ઉત્તર—લોકમાં ક, ચ અને ઢ ની સ્વરસંજ્ઞા નથી. પણ વ્યંજન સંજ્ઞા છે તેથી લોકમાં અ, આ, હ, હૈ, ઝ, ઙ, જ, જૂ, જ઼, જ્ઞ, ઘ, વે, ઝો, ઞૌ—આ ચૌદ અક્ષરોની જ 'સ્વર' સંજ્ઞા પ્રચલિત છે માટે લોકને અનુસરીને આ શાસ્ત્રમાં પણ અક્ષરથી માંડીને ઔ સુધીના અક્ષરોને જ સ્વર રૂપે સમજવાના છે; પણ ક વગેરેને ક્વર રૂપે કહી પણ સમજવા નહીં. આ મૂળમાં ઓત્ત એ શબ્દમાં ઔને છેડે તૂ મૂકેલ છે તે માત્ર લેખકશ્રી માટે સમજવાનો છે, 'ઓત્ત' કહી તેનું પ્રયોજન નથી. આમ જ ઔને પણ સમજી લેવું.

एक-द्वि-त्रिसावा ह्रस्व-दीर्घ-प्लुताः ॥१॥१॥५॥

ઉચ્ચતા યોધા સજ દ્વારા જેમને સ્વરરૂપે જાણવેલ છે તેમાંના એક એક સ્વરના ત્રણ ગુણ છે એ એ પ્રકાર છે. તે બાબતને આ સૂત્ર જણાવે છે. આ ૧ હ્રસ્વ, ૨ દીર્ઘ અને ૩ પ્લુત એક પણ પ્રકારનો છે.

૧. જે સ્વરને યોધતાં એક માત્રા જેટલો સમય લાગે તે સ્વરને 'હ્રસ્વ' સમજવો.

૨. જેને યોધતાં એ માત્રા જેટલો સમય લાગે તેને 'દીર્ઘ' સમજવો.

૩. જેને યોધતાં ત્રણ માત્રા જેટલો સમય લાગે તેને 'પ્લુત' સમજવો.

અહ—માત્રા એ શું છે ?

ઉત્ત—પાળના અમુક માપને 'માત્રા' સમજવો. સાધારણ રીતે આખા એકવાર ઉવાડીએ અને મીંચાએ — એન કરવામાં જેટલો સમય લાગે તેટલા સમયનું નામ 'માત્રા' છે.

અ, ઇ, ઊ, ઋ, ૠ—જેમને યોધતાં એક માત્રા જેટલો સમય લાગે છે માટે તેમને 'હ્રસ્વ' સમજવા.

આ, 'ઈ, ઞ, જ, જ઼, જ્ઞ, ઘ, વે, ઝો, ઞૌ—જે પ્રત્યેક સ્વરને યોધતાં એ માત્રા જેટલો સમય લાગે છે માટે તેમને 'દીર્ઘ' સમજવા.

અર, હર, ઝર વગેરેને યોધતાં ત્રણ માત્રા જેટલો સમય લાગે છે માટે તેમને 'પ્લુત' સમજવા.

• લોકમાં પણ હ્રસ્વ—હ્રસ્વ, દીર્ઘ—દીર્ઘ એ અર્થો પ્રસિદ્ધ છે. 'પ્લુત' શબ્દ આમ જનતામાં જાણીતો નથી, પંડિત લોકમાં જાણીતો છે, પણ પ્લુત